

gøre alt, hvad vi kan for at bekæmpe, at sådanne ægteskaber indgås. Det har været en prioritering for regeringen siden den første dag, den tiltrådte i 2001. Regeringen tog nemlig allerede ved sin tiltræden fat på at bekæmpe tvangsægteskaber, bl.a. ved indførelse af 24-års-reglen i forbindelse med reformen af udlændingeloven i foråret 2002.

Regeringen anser fortsat 24-års-reglen som et af de mest effektive redskaber mod tvangsægteskaber. Uden 24-års-reglen risikerer vi, at unge, der ikke har tilstrækkelig styrke til at modstå et pres fra familien eller andre, tvinges eller presses til at indgå et ægteskab.

Kl. 15.15

Forslagsstillerne mener ikke, at den nuværende udlændingelov i tilstrækkelig grad forebygger, behandler og straffer tvangsægteskaber. Det glæder mig at kunne konstatere, at forslagsstillerne er enige i, at udlændingelovens regler har en betydning for indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber.

Forslagsstillerne foreslår, at der indsættes en særlig bestemmelse om tvangsægteskaber i straffeloven, der skal gøre det klart, at det er ulovligt at tvinge eller på anden måde presse andre til at indgå et ægteskab. Det er korrekt, at straffeloven ikke i dag indeholder en særlig bestemmelse om tvangsægteskaber. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at vi ikke kan straffe den, der tvinger en anden til at indgå ægteskab. Eksempelvis vil den, der med vold eller ved trussel om vold tvinger nogen til at indgå ægteskab, efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 260. Endvidere vil den, der tvinger en person til ægteskab ved at fremsætte konkrete trusler på livet, efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 266.

Det er regeringens opfattelse, at vi med straffelovens bestemmelser om tvang og trusler har kriminaliseret de former for tvangsægteskab, hvor en strafferetlig sanktion er hensigtsmæssig og realistisk.

Det foreslås endvidere, at de danske udlændingemyndigheder forpligtes til at involvere politiet i alle sager, hvor der opstår begrundet mistanke om et tvangsægteskab, således at de personer, der står bag tvangsægteskabet, kan blive dømt for forholdet.

Det bør i disse sager på samme måde som i straffesager generelt i første omgang være offeret, der træffer beslutning om at involvere politiet. Hvis myndighederne i samråd med offeret når frem til, at politiet skal inddrages, kan myn-

dighederne være behjælpelige med at etablere kontakten til politiet.

Jeg mener ikke, at politiets indblanding i sådanne sager nødvendigvis vil være en fordel for offeret. Ved en pligtmæssig underretning af politiet i alle sager, hvor der opstår begrundet mistanke om et tvangsægteskab, risikeres det, at offeret bringes i et modsætningsforhold til resten af familien, som først og fremmest kan være til skade for offeret selv.

Det foreslås endvidere, at der hos rigspolitiet oprettes en task force med speciale i at hjælpe ofre for tvangsægteskaber.

Justitsministeren har over for mig oplyst, at Rigspolitichefen yder assistance med rådgivning og bistand til de enkelte politikredse i forbindelse med vidnebeskyttelse. De beskyttelsesforanstaltninger, der anvendes i forbindelse med vidnebeskyttelse, kan efter omstændighederne også anvendes i sager om tvangsægteskaber og æresdrab. Det er de enkelte politikredse, der konkret vurderer, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der måtte være påkrævet for at beskytte et vidne. Rigspolitichefen har over for justitsministeren tilkendegivet, at de beskyttelsesforanstaltninger, der anvendes i forbindelse med vidnebeskyttelse, umiddelbart er tilstrækkelige til at løse de politimæssige opgaver, også i sager om tvangsægteskaber og æresdrab.

Der stilles også forslag om, at der på relevante ambassader opbygges særlige ressourcerenheder, som skal hjælpe danske statsborgere, som er fanget i et tvangsægteskab. Der findes allerede i dag på de relevante ambassader både stor viden om og erfaring med håndtering af sager om tvangsægteskaber. Man må være opmærksom på, at den såkaldte ressourceenhed på linje med de øvrige medarbejdere på ambassaden vil skulle arbejde inden for rammerne af opholdslandets lovgivning, et krav, vi i øvrigt også stiller til udenlandske ambassader her i Danmark. Enheden vil derfor ikke kunne løfte opgaver, som ikke i dag allerede udføres på ambassaderne.

Der stilles derudover forslag om, at der på lærer- og pædagoguddannelsen indføres obligatorisk undervisning i de problemer, som unge med anden etnisk baggrund kan have, ligesom det foreslås, at det skal være en obligatorisk del af folkeskolens undervisning at oplyse om de rettigheder, man har i Danmark til at modsætte sig alle former for seksuelle overgreb, herunder tvangsægteskab.

Undervisning i de problemer, som unge med anden etnisk baggrund kan stå med, indgår